Any I

Nº 24

Il Tiberio

Aniversari

Revista

Ilustrada

ab

Nixots y Tot

Barcelona 15 de Novembre de 1897

C

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

agm correspont la
Perrotata comet
I 15 Août 1897
N°24 → aug I

PRIMER ANIVERSARI

DE LA RE

NOMBRADA POPVLAR

PIRAMIDAL SVPERIOR

ETC ETC ETC .....

REVISTA QVIN

senal-ad

NINOTS I TOT

El Tiberiad

Marian deltuyer

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

IL TIBERIO

1er ANIVERSARI

Nº 24

Lo temps: pasa que es un gust
tots dem diset que te fora,
nos vas deixar fa un any just
ns cert que ens vas dit ah! Uiguet
que en Lidia encara plora
Per que el temps pasa aixis
un molt be a tots ns agrada
pung pensant lo temps tan llis
s' acosta lo mutant feliz
de dart: aquella abragada;
Aquella al que tots pensem
pintat lo goix en la cara
¿qui da te la farem?
es trist dicho; no ho sabem;
¡qui sab ns es molt llunyencara!
¡Ay Paret gruna abragada
¡ai! la qu' el donarem!
te de ser tan apretada
que, romput la carcanada
sera el menos que't farem
Sembla air, que t'en anabas
deixantnos a tots panxits
sembla air, que dibuyabas
perfets al que demostrabas
la destresa dels teus dits
Mes fa un any, ves que ho dida
un any que "El Tiberio" es viu
Per xo amy nostra alegria
es commoura aquell dia
gab aquet si se te escriu
Bergo ab mes cays que un notari
un dia digne en Lolà
un "Tiberio" extraordinari
recordant l'aniversari
es lo que l'hi ens de emma
Abot just ho acaba de diu
que tots escribint ja estubam
y yo mi gentim llurs
altres versos haze meder
que encara no ni ha mes s'acaban
Ramon Borrell

Borrell Petit
Tupi
pep
Montagut
Ramon Borrell
Comellas
FONTBONA
TROMPETA
R DE MOLINAR

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

FA UN ANY

¡Ja fa un any Pére que varas marxar, y sembla ahir que yo baxava á las cuatro de la matinada plovén y ass mol fret..... y at donava lá última abrasada á Granollers y al últim !!a Dió!!.... ¡ay Pére! cuantas cosas at deuan haver pasat al tans dias ..... y nits; ¡cuantas cosas deus haver vist de nou?. Nosaltres res de notabble per aquesta Barcelona durán al any, que 'l disgust y desesperacio de tots als barcelonins y especialmen de las nenas <u>bils</u> del "Catalunya" y vindas <u>quitllas</u>, despues de la teva marxa, aixo y la mort de un llas mol escazen, sabi, lon subjecta y sobre tot mol estimat dels seus propietaris, que cauá la seva mort sentimen general: y despues lá aparicio d'

una nova revista anomenada "El tiberio" aquestas tres cosas son las unicas verdaderamen notables y que 'n causat sensació durán al any... lo demés ¡¡nada!!.....

Als monumens á Colon á Pim y altras talentaros están al matex lloc de sempre. Las raspas no 'n perdut la costum de ser amigas am als soldats. Las modistillas encare troban fulanos que las acompanyan á casa y mentres tan y per fer algo fan aguantar la capa á tot-hom qui pasa. No s'inventat altra cosa que 'l llas, llaceros y carretes per pagar gosos, aquets encare no 'n perdut al vici de mosegar á las personas. Als municipals continuan sense servir de res, mentres no siga per nósa. La Rambla pasex de Gracia y Gran via están an al matex puesto d'antes. An al carrer de Fernando encare si va á fer goma tots als vespres y al dijous es dia de moda. Las modas 'n cambiat bastán, perque hara tot as porta vent desde 'l guarss dels peus (mitxons) an als de las mans y no será dificil que algun matxo del tranvia 's menji algun elegan. Molta gent continua tenir al vici de tenir ingleros y als ingleros no tenen mollas simpatias aqui. Al Noy de tona no es mot pero

ó podria ser. La pintura está tan mal com sempre, 's diu que te una anemia cerebral ó lo que es igual un estobamen de cervell. Tambe s'an format societats que van am algún puesto y altras que no van en lloch. Lo mates que cada any tot-hom es pensa tenre la gosa de Nadal.... pero lo que tenan son als cuartos de la butxaca. Al venir al ivern tota persona, que na tinguts sa posat abrich y com fa calo van als banys tot igual que l'any passat. Al "Rovell del Ou" continuan venen absentes y talls de bacallá solsamen que hara en venen menos que antes. S'an registrat mols mes casos de tisis, locuras consumcio y suicidis, amnozas de totas clases y midas; ¿perque será y, 's diu y s'asegura es de resultas de haber marxat á Roma y no tená un jove pintor. Altras nozas no so prenen tan á la valenta y procuran distreure las sevas penas montán am bicicleta, per aixo sis venen hara tantas bicicletas am nozas asobre. Als propietaris continuan sen tan intransigents com sempre y als inquilinos no pagán als lloguers. Encare ya gen amiga de fer rellotjes y d'anar al gobern civil. Tambe ya menos que 's pasan al

dia fen signos extrangs devan al balcó de la sen-
ya dulcinea ~~[illegible]~~ ~~extrangs~~ ~~[illegible]~~, y vulguén que que la gen als prengui per boxos. ~ Als dependentillos esperan al dimenje per anar á ballar á la "Serpentina" ó á la "Cotilla". ~ Altras l'esperan per confesarse, comlegar y oir tres missas, ofici y rosari'm sermó. ~ Algun pages per anar á Barcelona veure l'Parca las bestias fieras y las simyoras guapas, que li 'n dit que yan. ~ Mols altras tan s' als endona perque tan caritat demanan al dia de feina com al de festa, de tota manera 's divertexen igual. ~ Mols no l'esperan mas perque es lo que ells diuan tots als dias son bons per gastar diners y divertirse.....

..... Per aixo ya ó veus Pere Barcelona está casi com tú la varas dexar..... pero hasa com á fet un any de la tera márxa, cuantas llagrimas..... ¡¡ay!! s'an llensat y cuans suspirs.... ...¡¡ay!! s'an excalat. ~ Va durar un parell de dias que no mes es vegan caras tristas... y tot per tú ¡ya ó sens!, pero es lo que yo 'ls y deya per consolarlos; com mes tigui mes alegria tindrem com arribi, perque mes temps fará que no l'hauem vist y com mes estem am als brassos obert esperanlo mes fort l'abrasarem. ~ Lasi 'l vatx comensa Pere y ya ó veus vina com vullgas que no 's cansard d'esperar aquets brasos al moment d'estrenyet am una abrasada. ~ Tupi.

IL Tiberio
1896
1897
Fulvio Fonelli

N.º 24

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

IDEA SUBLIME

ARTAMOR

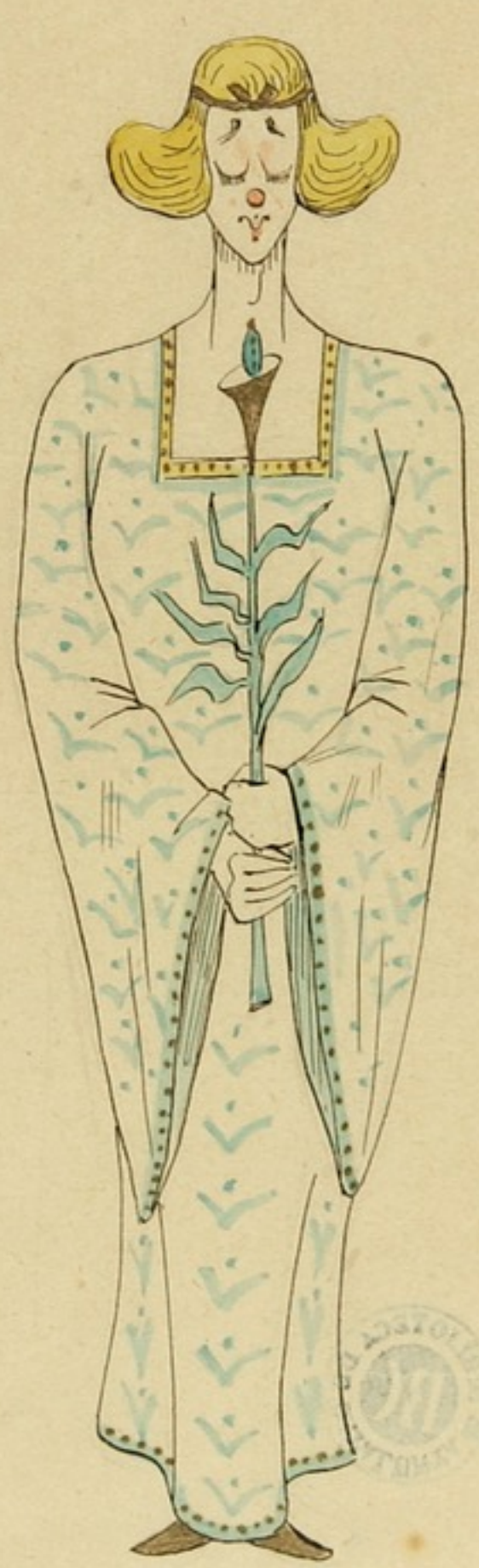

FÀ UN ANY

N° 24 - Il Album 15 Novembre 1897
Portada Comet. - ay 7

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

De segur que l'temps per no esser menos que l'home, ara va al bicicleta, y per ixó corre tant. Per que la vritat es que sembla haiv que l'despedíam á la estació de Granollers; sempre m'en recordaré d'aquell despido negat al mi xafech de primer ordre.

Nosaltres no ns varem atrebir á plorar, per por de perdre la apariencia d'home curtido; pero lo que es ilo cel no va tractar lo sen pesar, rompen al un plor que ni mocadors ni llansols hi serviam de res; al pobre feinas xubarquero y botas de goma. Nos va costar mol retenir las llagrimas, pero vam aparantarnos fier que si enjéguem lo botet, entre l'cel y nosaltres deijem lo pla de Barcelona comberstit en un sayon

Consuegra al inundacions y tot.

Ara fa un any y semblo que la ciutat del comtes encara està submida de aquella plujá (Quina tristor) per aquells carrers antes tan animats, ara já no hi transitan mes persones que las que s'vehuen obligadas á ferho p'el negoci, ó per que surten á passejar ó per que l'hi dona la gana d'espatllar empedrats y botinas. Els teatres estan tancats menos L'Liceo, Principal, Circo Barcelones, Novedats, Tivoli, Romea, Lirich, Circo Español y altres de menos categoria ademes d'una infinitat de cafes concerts, caballitos, cinematografos y demes perills per la jóventut.

¡Ay Barcelona! com has cambiat. Si l'mateix Emilcar Baria t'conseiseria. Si ell sapigues que aquest cambi se deu á haber tocat lo dos lo Ciberi, prou vindria á Roma á endurel per una orella y l'tornaria á la patria per que dongues vida á u' aquesta ciutat per ell morta.

Desde que aquest xicot va marchar sembla

que Espanya es-
tigui deixada de la
ma de Deu. A
Valencia inunda-
cions; al nort gran
nevadas y locomo-
tores que s'quedan
glassadas al mitg
de la via; á An-
dalusia.....
andalusos y per
ultim á Barcelona
fa á prop d'un
any que no hi ha
vingut la gressa
de Nadal.

Afortuna-
dament aquest
any la treure'ssó
y allavors al la

alegria al cort y
als martos á la
butxaca me sen-
tiré mes inspi-
rat per fer ar-
ticles de sombra
que farán riure
als lectors de "El
Tiberio".

Pep

Un fabricant d'articles de goma que fa
un any que no ven res

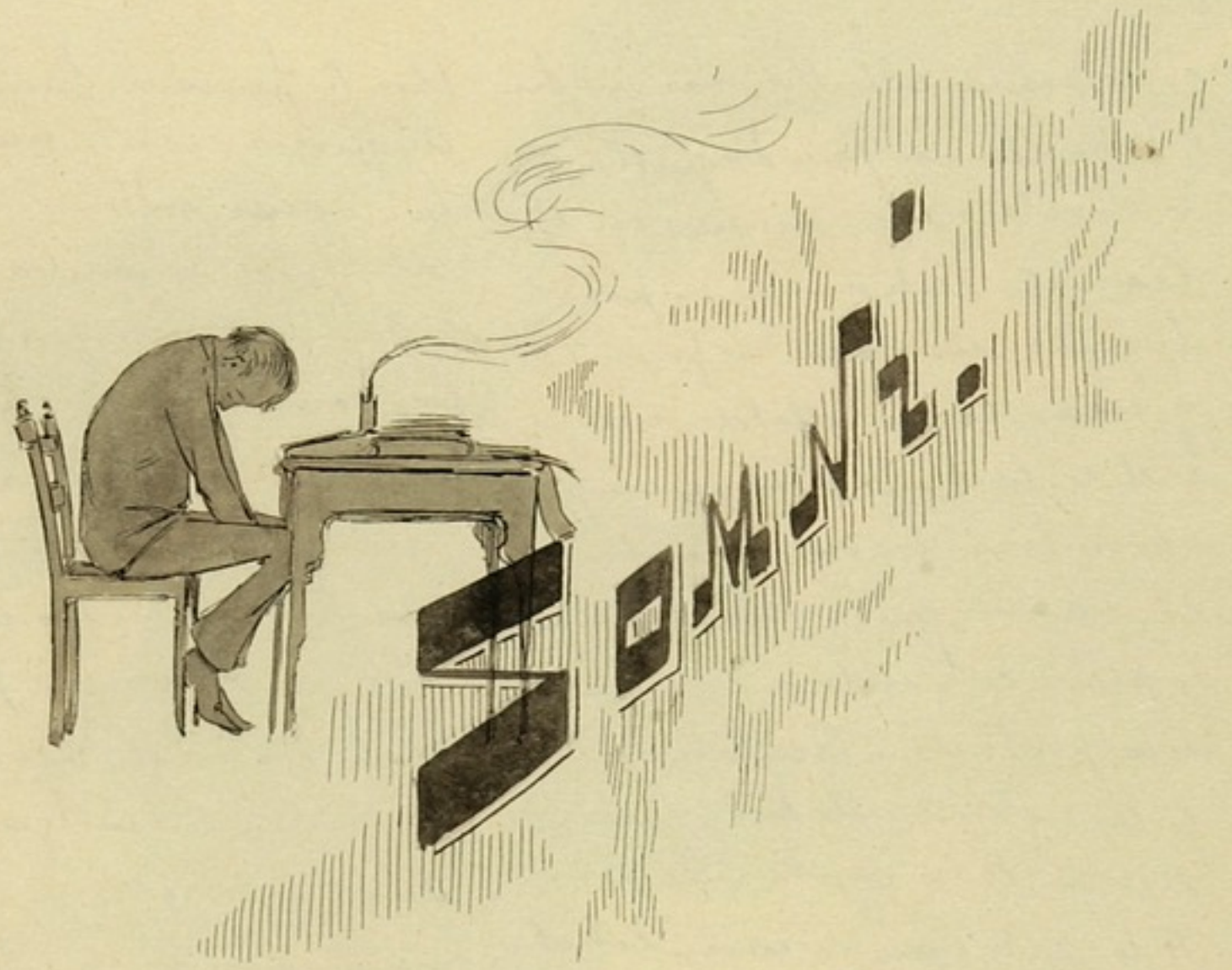

Fa molt temps que'n Julio no
sornia, es à dir si sornia
no 'ns explica lo que
ha sornat. Pero en fi
després de molts es-
tudis he arribat a trova que la
vara humana va disminuint de
mica en mica. Pues'n Julio pri-
mer estava despert y actiu per tot
lo que al art pertany pero des-
pres va posarse à dormi, pero mo-
nos mal que sornuiava y d'aquets
somnis ne treya articles y dibujos
de primera. Pero vetaqui que
fa un cuan temps que ni sornui
riquièra fa, sino que, dorm que dorm
com un liron y per ajo ausos notat
que fa molts minuts en'ls que no
t'ha dit res ni ab lletras ni ab
minots. Non estranis es que dorm.
Pero abuy ence que'n Riera Ho-
lime (sempre G. R. M.) l'ha des-
pertat, ya en hora y mes en un
dia com abuy, no faltaba mes.
Veuren cuan tornara à dormire
Ab sembla que no passará de demà
Pues bueno com que ell no so-
nia ni he vist obligat à sornia
Y aqui m'tens que lo primer dia
d'ensaig ò varcij per tan té que
ni han vinguts ganas d'esplicarte lo
mes entrevegan somni.
Primer que tot has de saprique que

yo no sonnio en lo llit sino que he d'estar llevat pues d'aquet modo lo sevuelle s'hem remeno un llo.

Acabava d'estudiar y iba poca a llegir lo diari cuan de pronto y cuan les lo rellotche veig que es el de la Universitat per mes pega varen foca las dotze, acabades las varetch queda adormit devan lo diari con indica lo ninot de la portada. Acabala de llegi las notisias dels desbordamens de rius, de la ruptura de pons de la destruccio de carres ect etc y veus aqui que agis que comen so ha dormi iba be á l'imaginario que in Rien Molins se desbordá. Inundan tot lo carres ample incluses la Mercé y la Capitania general per le cual nadava el General ab calsutet pues l'aigua l'avia tret del llit Pero la inundacio s'estengue tan y tan que arribá pues Grasia amenaran á una cau que per in Rien conte molts recents histories y ultimament que j desenvolla una una Muite terrible ell era la causa de la inundacio y ell volia sebre las victimas per ell ocasionades en fin una aberracio

Ara tu pensaras pues que perquet aquest no sonnis may mas coses tam poca soltas.

Ab ajo tambe tens ratio pero fill entri in Riera que no mes fá que sonni á Roma. in Comellas que sonnia trenites in Ramon que ovoltre penná lo que sonnia y in Julio que no sonnia res sino que dormi sempre con lo Sr. cradal aquell alcalde que no in lo mengian.

Pero ja se sab que la vida es sueño com ins va esplicar molt be lo senor Calderon.

Per ajo yo no crec que estigui despert al considerá que fa un any que se va inaugurá aquesta revista, periodic ó lo que vulgis que ins ha dorat tanta fama y tan com universalmen esta y reconegut per tot los amitis del espai

Acabo dit chan que l'any pu vi pugui sonnia lo mateix que aquest any y que no obtan si-guem ja en lo fi del segon any de publicacio

Tu amics.

C. Cornet y Palau

¡Que 'm agradaria
conéixer als redactors
de "El Tiberio"!

Nº 24 IL TIBERIO
15-11-1897

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

Dialechs carnatx al vol

Ja t'aseguro Merce
que lo jovent de El Liberio,
se'ns ha tirat.... al carre

Ves en conte en lo mirar
que venen els de El Liberio
y ens podrian retratar

Gone me'n dius amich Rafols
del número extraordinari
— Gone ya poden anar solo

per més que penso no entench
per que joves tan corridos
poden tenir tan talent

Sanchez esto va muy mal
la gana empieza á caver
— Redactora te has de hacer
Gone hay Liberio Dominical

M. del Tupí

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

1896·1897

DOS DOTZENAS de "TIBERIOS"

Ya un any ysembla ahir, que na treure el nas nostre Revista (y consti que no parlo per en Julio) ¡¡¡ y si ne han passat de cosas y cassos per aquestas columnas, confeso que may podia esperar un exit tan brillant y solit, pues al temps que som es molt difícil trobar redactors desinteresats que prefereixin la bona amistad, á tots los diners del mon y haste de Roma indusible

Are si que El Tiberio ya pot anar sol, vivir un any, que es el periódo más difícil y el mes propens en agafar las terribles enfermetats del olvid y falta de compañerisme, que es causa de la mort de moltas probas de efecte, que la ausencia acaba de completar tirantli terra á sobre, pero nosaltres em tingut enérgias bastantas per arribar á puesto, y avuy ne podém estar orgullosos, lo Tiberio ya camina sol li son nom será conegut per nostres descendents haguts y per haber que el pendrám com rinrall de amistads reforsadas y sinceras.

Difícil es recordar los nimots y articles que han nutrit aquesta Revista en lo que porta de vida cada número ha sigut un bon botín de Guerra al mal humor

, això no vol dir que sempre estem alegres, també tenim redactors sensibles fins á la punta del nas, que alguna volta te han fet entristir, llegint algun sonnet ó mirant alguna sugestiva pagina del dia dels morts, las disposicions artísticas de aquest redactor també las has pogut admirar ab el estudis ab plom de llapis, allo es saber fe una els dits y en cuant á ornamentació es se istil propi, va dret al bulto pues no es amant de vellas rutinas, li agrada lo modern y per los primers termes li te la ma trencada

Cada número á semblat la taulleta del torrat, li ha gut de tot, y en cuant al talent de la Redacció ya no es pot demanar més, ó sino que ho digan, els modestos redactors, la ploma no pot per menos que recordar algunas pagnas de art, á més de las de su fulio y si per mostra basta un botó ya te senyalaré uns cuans trans ó signin las hermosas notas de un Pi la portada de las ninfas de las arts ab lo hermós fondo de habets y las riquissimas ornamentacions del Salón Pares y la que es veu te la ma trencada per remenar ar, y sobe tot aquells fondos picats se verola dificilment marcharan de nostra memoria

De en Ramon cuantas veçadas á quedat blanch lo Tiberio de ....espant pues li agrada profundisar tan la seva imaginació que acostuma fero acabar ab sang, que ho digui la

celebre novela del Ladrón de Honras que sembla un escorxado de idem, tambe se distingueix molt ab ancas de bicicleros, y sobre tot ab galls, com recordaràs en la portada del número de Vandal ni ha un que es fet ab molt gust alimentici, pero fa temps que en sembla que se ens ha tornat Carlista-esperitista pues sempre envia correspondencia à doña Blanca desde las columnas de nostre Revista

En Lolá si que es pot vanagloriar de haber posat al mon artistich pitots de Cocottes de circumstancia ||y quin garbolite|| en fer donas, te tanta fecunditat que li basta un cop de llapiz per enllestirne una, totas las sevas obras porten la seva marca, ningu com ell es tan observadó, y en aixo den el que ho fasi tan be, pues te bastanta intimitat ab las niñonas de servey que si no es obligatori, al menos es libre de miraments

Aixo si no probis pas de enseñar a cap Lleó els sens dibuixos, pues tenin com tenen tanta aficio à las bonas pells, se hi habrahonanar y podria tenir mals resulta

Un dels grans exits el deben tambe als intencionats dibuixos de cornet, allo es salero en fer minots y es molt inteligent en Modernisme que ho digui la portada que na fet que fenla de broma à donat ab la clau de la bona execusió que molts modernistes de bona fe la desitjaria per ells, las sevas figuras resultan bellugadisas com son autor, no puch menos que recordar aquellas consiensudas revistas de espectacles y aquells articles plens de pimienta que encare que ell de estatura signi imperceptible à nostra vista, se à posat molt al en nostre revista Juan Comellas y Viñals qui es que no el coneix, al sentir à ell un no pot menos que recordar aquell celebre vers de "Ja que en Ciudad Monumental etc etc aixo es tenir la poesia à la punta dels guants ningu diria que ho fa de aficio, qui no recorda aquell Bergantí posat à sobre la aigua y al mar de fondo, que na ser la admiració de artistas y,

Calafates, qui pot oblidar aquell article patriotich y plé de entusiasme que ab el crit de "Viva España" fa fer resaltar tantas simpatias per son autor, y aquells articles plens de romanticisme é inspiració que han sigut la causa del suicidi de moltas nenas sensibles que no poguéren resistir als perfums de las floretas buscana, y al fetor del aigua estancada que serpenteix a p'el rim, la portada de la capsa de cerillas se recordará tambe com una de tantas paginas que han honrat ab la seva inspiració

En Montagut se ha portat com un amich y com un bon filarmonich los seus articles han sigut escoltats pe'ls profans ab gran coneixement de causa, tambe, te la ploma trencada per escrime manolechs, dihuen, que el car se li rovella y que gracias á las freçadas de raspa, va tirant al dret

En Pontbona que es tan aficionat al brillans, á més de fer brillar una portada, ara tambe brilla per la seva ausencia

Ai ne yo me alumia de fer la meva critica pero son cosas que fetas per un mateix no donant cap gust y per aixo poso punt final, brindant ab lo tinte plé de tinta per la continuació y prosperitat de aquesta Revista que dintre ella se hi tanca tant companyerisme y bona amistad

R. Riera Molras

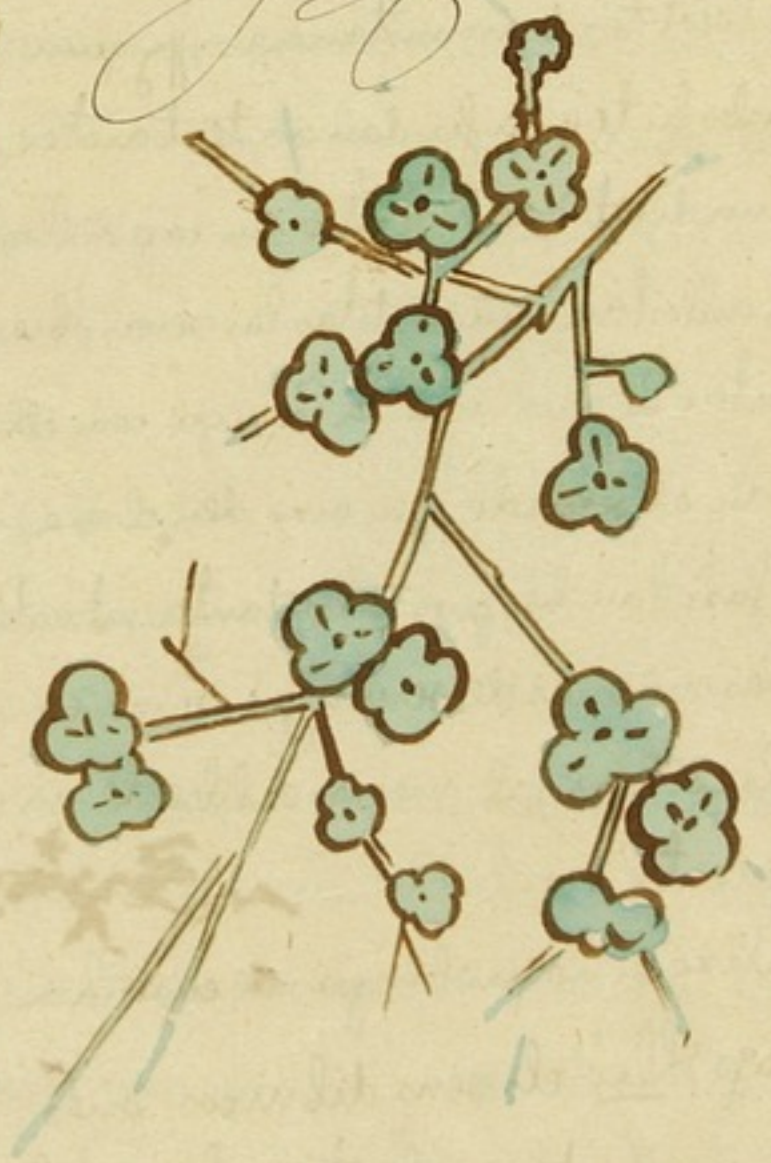

Baixa, baixa, amich Peret
Que ya no tenim consol.
¿Perque has aixecat lo vols
Donantnos lo mico aquet?

Los schotichs y americanas
I los belichs rigodons
Els guardem del cor al fons,
¡Deixat estar de romanas!

M. del Rupí

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

Els Pares dela Criatura

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

ARTICLE 23

Dedicatus Est

Dedicatus est aquesta mateixa paraula es lo que tenia per titul lo primer article que avuy fa un any et vaig escriure en lo Liberio fa ja un any! com pas l' temps! y apesar d' el temps lo Liberio es fa encara y per las probas es continuará fent mentres tingem un tros de nostra amistat fora de la Patria.

En aquell primer numero et vaig dir que e t'escriuria sempre ab mateixe fermesa y si en algun numero y faltat á las llistas, sortin sense las meva firmas, per motiu de salud aqui d'eser que per faltas de voluntad may.

Y aqui voltas que per la molta feyna que à casa y tinguí ha arribat a la vigilia d'enviartel que encara no hi avia fet res, mes á un crit d'en Riera o sig d'el modelo de bons amichs, que cuida del Tiberio com un verdader Pare del fill d'el seu amor, mi posat á escriure y dibuixar ab tota la voluntat de mon cor y tota la presa del poch temps, pera ferta un nou article, un nou buñol puch ven dir, pro si que cuan menos ha estat una nova prova de ma sinsera amistat, d'aquella bona amistat comensada y arraigada a l'escalfor de l'academia, d'aquelle academia que al aprendrer d'estimar a nostre bon mestre, aprenguerem d'estimarnos á nosaltres mateixos.

Ditxosos los jorns que junts y vam passar, ditxosas las horas quens recreabem nostres esprits admiran les grans obres dels artistes antichs y moderns, tractan nosaltres de traslladarlas al pape.

Ditxosos los moments d'expansió y cariño que alli y tinguerem, ditxosos, que may més tornaran y els guarderem en nostres pensaments, com es guarda sins

de forta caixa un preu
al tresor.

Serversex donchs estim-
al amich aquel boceto, pe-
rex que consti com el m
es unil de tos amichs,
apresar de tots els pesars
continuréa escribinte en l-
as columnas de el Ti-
berio mentres aquel don-
gui provas de vida, com
desitjo que los dongui
mentres no pugui d'
arte labrasada que
fa fa un any que te
la deh y si algun cop
cuan lo carté l'entre-
gex el Tiberio no hi
veus la nova firma,
pensa que no es per ne-
gligenxia ni falta
de volitat, es perque
materialment no puch.

Anuncios Tiberiles

SE A PARD-
IDO UN P-
ELASIO D
VILLA DE
COLES L-
LAMADO
AL CA LO
ANCUENT-
RE SELE

GARTIFICARÁ ASPLENDIDAMENTE EN UN ALTO TALLER DE ARTISTAS DE LA CALLE DE MONTA

NER EN DONDE AÌ MUCHO SOLÌ ALGUUN PINO ÌS E ASEN RETRATOS DE AMICOS

J. Comellas Viñals

1001588329

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC